Газета Верховної Ради України

Голос України

№ 58 (2558) ■ Субота, 31 березня 2001 року ■ Ціна договірна

«Час підлої влади, або Чи є «Справа Гонгадзе» справою Кучми?» *Під такою назвою вийшла з друку чергова книга народного депутата України зі Львівщини Дмитра Чобота (Київ–Броди, «Просвіта», 2001 р.).*

(Закінчення на 3-й стор.).

■ *1721 р. Відкрито перше родовище кам'яного вугілля на території Донбасу.*

■ *1882 р. Народився літературознавець, перекладач і дитячий письменник Корній Чуковський.*

■ *1917 р. У Києві з'явилася перша українська гімназія.*

■ *1951 р. Створено Львівський філіал Академії наук УРСР.*

■ *1967 р. Не стало відомого воєначальника, двічі Героя Радянського Союзу маршала Родіона Малиновського. Родом з Одеси.*

31 березня

Президент написав до парламенту

листа, в якому запропонував депутатам прийняти «у пакеті» закони про партії та парламентську більшість і про парламентську опозицію. Л. Кучма нагадує, що прийняття закону про партії є одним із зобов'язань України перед Радою Європи, але робота над цим документом триває більше чотирьох років. Утім, заради об'єктивності нагадаємо, що прийняття цього закону затягнулося внаслідок вето Президента. Отож Л. Кучма, враховуючи «нерозривність питань діяльності партій і функціонування парламенту», пропонує прийняти його в пакеті з законом «Про парламентську більшість і парламентську опозицію», що, на його думку, сприятиме плідній роботі законодавчої влади. Щоправда, незрозуміло, про який пакет може йтися, коли останній законопроект навіть не включено до порядку денного нинішньої сесії.

! У номер

Історія, результат і перспектива

Питання співробітництва і розвитку міжпарламентських відносин обговорювалися під час зустрічей першого заступника Голови Верховної Ради України Віктора Медведчука з Надзвичайним і Повноважним Послом Китайської Народної Республіки в Україні Лі Гобаном та Надзвичайним і Повноважним Послом Французької Республіки в Україні Паскалем Фієскі.

Матеріали про ці зустрічі читайте на 2-й стор.

Візит до Угорщини

Делегація Верховної Ради України на чолі із заступником Голови ВР Степаном Гавришем бере участь у конференції (Будапешт) глав парламентів країн—членів Центрально-Європейської ініціативи. Під час пленарних засідань обговорюватимуться питання євроінтеграції та регіонального співробітництва членів ЦЄІ. У програмі перебування С. Гавриша — двосторонні зустрічі з керівниками парламентів Угорщини, Болгарії та Румунії.

Нагороди тим, хто бачив диво

Вітаємо переможців! *Газета «Голос України» та компанія «Кодак Україна» підбили підсумки конкурсу «Фотодиво-2001». Протягом чотирьох місяців редакція отримувала дуже різні знімки від наших читачів. Звичайно, завданню — вихоплювати з буденності щось надзвичайне та дивовижне — відповідали далеко не всі фотосюжети. І все-таки ми визначили переможців. Як і планували, напередодні Дня сміху називаємо їхні імена та обіцяні фірмові призи від «Кодак Україна». Перший приз — фотоапарат — виборов Георгій Муляр з Одеси.*

(Закінчення на 7-й стор.).

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Імені Пилипа Орлика

Міжнародної премії імені Пилипа Орлика «За демократизацію українського суспільства» за 2000 рік удостоєні посмертно Георгій Гонгадзе та В'ячеслав Чорновіл.

Лауреатами стали також Мустафа Джемілєв, Александр Квасневський, Роман Купчинський. Заохочувальні нагороди присуджено тележурналісту Євгену Глібовицькому і радіожурналісту Анатолію Тарасенку.

Премія присуджується щороку, напередодні відзначення 4 квітня, коли гетьман України Пилип Орлик у 1710 році завершив роботу над «Українською конституцією».

Лауреатами цієї міжнародної премії були свого часу Віктор Ющенко, Леонід Каденюк, В'ячеслав Піховшек, Тарас Петриненко, Петро Порошенко, Емма Бабчук.

Спорт

«Обстріляли» Росію і США

■ **Стрільба з лука.** Чемпіонат світу в приміщеннях. Фіренца (Італія). Три золоті та дві бронзові нагороди вибороли українські спортсмени. Блискуче виступили юніорські збірні: і дівчата, і хлопці стали чемпіонами, вигравши у фіналах у лучників США та Росії. В індивідуальних змаганнях перемогу здобула юніорка з Харкова Катерина Сердюк.

У дорослих майстрів — командні бронзові відзнаки. Третьою в особистому турнірі була знаменита Наталя Бурдейна з Одеси.

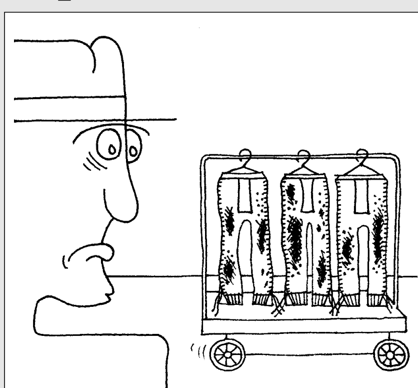
Дошка пошани

Плям не буде?

Партія «Трудова Україна» уклала контракт з американським приватним розшуковим агентством «Кролл» на розслідування справи про зникнення журналіста Георгія Гонгадзе. Лідер партії Сергій Тигипко пояснив журналістам, навіщо це потрібно: «...Щоб країна вийшла з цієї справи більш демократичною країною, на службових мундирах посадовців якої не буде плям».

ВІД ЧЕРГОВОГО.

Хвилинку. Так кого найняли трудовики? Сищиків чи працівників хімчистки? Якщо останніх — тоді взагалі неясно, навіщо вітчизняні начальствені кальсони віддавати до чужої хімчистки?

(Дошка закінчується на 7-й стор.).

Сільські новини

Прощай, село Локотьків!

Мешканців радіоактивно забрудненого внаслідок аварії на ЧАЕС села Локотьків свого часу переселили в Улянівку та інші населені пункти. Лише один Микола Шакун до 2000 року затято тримався батьківського порога. Та й він зрештою не витримав самотності — переселився в село Семенягівку.

На п`ятнадцятій сесії Чернігівської обласної ради депутати виконали сумну місію: прийняли рішення про зняття Локотькова з обліку.

■ *Тарифи за споживання теплоенергії в Києві до початку нового опалювального сезону не підвищуватимуться.*

■ *Сьогодні в Одесі відкриватимуть п'ятизірковий готельний комплекс «Одеса-Кемпінськи».*

■ *За 15 років в Україні безвісти пропало більш як 4 тисячі осіб.*

■ *У керівника одного з фермерських господарств Сакського району в Криму вилучено 1 кг вибухівки, 12 снарядів і 1 кг артилерійського пороху.*

P. S.

Історія, результат і перспектива

«Вивчення китайського досвіду вдалого поєднання основ соціалізму з ринковою економікою, успішного законодавчого врегулювання окремих сфер суспільно-політичного та економічного життя», на думку В. Медведчука, є дуже корисним для України. Плідна співпраця парламентів має вже і конкретні результати — розробка законодавства, що врегульовує існування вільних економічних зон та зон пріоритетного інвестування в нашій країні. Під час запланованого на кінець травня візиту парламентської делегації до Китаю Віктор Медведчук має намір докладніше ознайомитися з досвідом врегулювання питань митного та податкового законодавства, який стане у пригоді під час розробляння відповідних кодексів.

Як підкреслив Лі Гобан, дружні відносини наших держав мають тенденції розвитку протягом майже десяти років. Торік товарообіг між країнами становив 591 мільйон доларів.

Під час зустрічі з послом Франції, окрім обговорення двосторонніх відносин, Віктор Медведчук на прохання пана Фієскі зупинився на політичній ситуації довкола Верховної Ради. Зокрема, він зазначив, що парламенту треба зайняти чітку позицію і розглядати будь-які питання виключно в правовій площині. При цьому Віктор Медведчук наголосив, що «законодавчий процес не повинен припинятися, а політичні оцінки мають бути виваженими». Віктор Медведчук заявив, що «ніхто не ініціює відставку уряду, це я можу гарантувати як один з керівників Верховної Ради». Також він розповів, що завершено доопрацювання робочого варіанта політичної угоди між Кабміном і Верховною Радою. Після вивчення цього документа протягом тижня стане зрозуміло, чи буде він підписаний. Але і непідписання угоди, зауважив В. Медведчук, не означатиме припинення співпраці.

Олег ДЕНИСОВ.

Робота шукає киян

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

120 підприємств Києва в рамках соціальної акції «Робота шукає киян» запропонували щонайменше 2,5 тисячі реальних вакансій. Оскільки у Києві на одну вакансію претендує дві особи, то у рамках акції відбувся семінар з надання дотацій для створення робочих місць, адже, за словами голови Київського міського центру зайнятості Олександра Мельника, не всі знають, що Закон України «Про державне соціальне страхування» передбачає: якщо підприємство приймає на роботу осіб певних категорій (жінок, що мають дітей до 6 років, громадян передпенсійного віку), які перебувають на обліку в службі зайнятості більш як 6 місяців, то воно протягом року отримує змогу покривати витрати на їхню зарплату за рахунок Фонду соціального страхування на випадок безробіття. Але бере на себе зобов'язання не звільняти таких працівників протягом двох років.

І конверсія, і ракета-носій

Україна в контексті міжнародних зобов'язань у сфері контролю над стратегічними озброєннями

Зустріч президентів України та РФ у цеху всесвітньо відомого ракетно-космічного центру (Дніпропетровськ, 12 лютого цього року) викликала низку публікацій в засобах масової інформації, що містять такі оцінки візиту, які, по суті, є звинуваченнями на адресу України. Серед них і «відмова від європейського вибору», і «зрада національних інтересів», і, нарешті, «невиконання Україною міжнародних зобов'язань у сфері контролю над стратегічними озброєннями».

У зв'язку з цим, на мою думку, актуальною є дискусія стосовно підсумків візиту і прийнятих Україною міжнародних зобов'язань та стану їх виконання.

Цікаву точку зору щодо виконання Україною зобов'язань висловив Посол США в Україні Карлос Паскуаль. В інтерв'ю київському часопису «Дзеркало тижня», торкаючись можливості виробництва Україною міжконтинентальних балістичних ракет, він заявив: **«Такі дії неможливі тому, що Україна приєдналася до договору про нерозповсюдження ядерної зброї»**. (Інтерв'ю було надруковано в номері за 3 лютого 2001 року, тобто через 20 днів після візиту в Україну міністра оборони РФ маршала І. Сергєєва і напередодні зустрічі президентів Л. Кучми і В. Путіна в Дніпропетровську).

Слід зазначити, що в цей період (між візитами Сергєєва і Путіна) тема «поновлення виробництва МБР в Україні» так чи інакше звучала також у багатьох закордонних, зокрема російських, ЗМІ.

Отже, почну з історії питання.

Ратифікувавши Договір СНО-1 та Лісабонський протокол до нього (постанови Верховної Ради України від 18 листопада 1993 року та від 3 лютого 1994 року) та приєднавшись до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї (ДНЯЗ) (постанова Верховної Ради від 16 листопада 1994 року), Україна тим самим прийняла на себе наступні зобов'язання:

I. Згідно із ДНЯЗ:

Вивезти ядерну зброю зі своєї території в терміни, передбачені в додаткових документах. (Статті 1 і 2 Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 1 липня 1968 року). При цьому під **«ядерною зброєю»** маються на увазі виключно **«ядерні боєзаряди та інші вибухові пристрої»**, що з юридичної точки зору є загальновизнаним у світі. Стаття 5 Договору про заборону ядерної зброї в Латинській Америці (Договору Тлателолко) від 14 лютого 1967 року містить таке визначення: «... под ядерным оружием подразумевается всякое устройство, способное высвобождать неконтролируемую ядерную энергию и имеющее такую группу характеристик, которые подходят для использования его в военных целях. Инструмент, который может использоваться для транспортировки или приведения в движение устройства, не охватывается этим определением, если он отделяется от устройства и не является его неотъемлемой частью». В останніх договорах про створення без'ядерних зон це розуміння також повторюється (Договір про без'ядерну зону в Південно-Східній Азії від 15 грудня 1995 року, стаття 1с).

Вивезення ядерних боєзарядів з України було цілком завершено в травні 1996 року згідно з узгодженим графіком. Цей факт був офіційно підтверджений у відповідній заяві Президента України. Визнання факту виконання Тристоронньої заяви президентів України, РФ та США міститься також у виступі перед представниками Державної Думи РФ 17 жовтня 1996 року міністра оборони США У. Перрі, який заявив: « Сьогодні Україна та Казахстан вільні від ядерної зброї». Виходячи з наведеного визнання розуміння ядерної зброї згідно із міжнародними договорами, без'ядерний статус України не має безпосереднього відношення до її робіт у сфері ракетно-космічної техніки.

II. Згідно з Договором СНО-1 та Лісабонським протоколом до нього:

Оскільки цей договір не передбачає повної ліквідації стратегічних наступальних озброєнь, а лише встановлює рівні, до яких вони повинні скорочуватися (по кількості носіїв — до 1600 одиниць, по кількості боєзарядів — до 6000 одиниць), а пункт 2 Лісабонського протоколу передбачає, що держави — правонаступниці СРСР за договором мають **«досягнути таких домовленостей між собою, щоб виконати положення Договору щодо лімітів та обмежень»**, то юридично обгрунтованою є позиція, прийнята Верховною Радою України в Постанові від 18 листопада 1994 року (пункт 6): **«Скорочення з наступним знищенням стратегічної наступальної ядерної зброї, розташованої на території України, буде здійснюватись відповідно до Договору СНО-1 та статті II Лісабонського протоколу з розрахунку, що знищенню підлягають 36 відсотків носіїв і 42 відсотки боєзарядів. Це не виключає можливості знищення додаткових носіїв та боєзарядів за процедурами, які можуть бути визначені Україною»**.

(Закінчення на 6-й стор.).

ПОСТАНОВА Верховної Ради України

Про проведення парламентських слухань на тему: «15 річниця Чорнобильської катастрофи. Досвід подолання»

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Провести 17 квітня 2001 року з 10 години в залі пленарних засідань Верховної Ради України парламентські слухання на тему: «15 річниця Чорнобильської катастрофи. Досвід подолання».

2. Комітету Верховної Ради України з питань екологічної політики, природокористування та ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи:

із залученням представників центральних та місцевих органів виконавчої влади здійснити необхідні заходи щодо організаційного та методичного забезпечення проведення парламентських слухань;

підготувати та видати за рахунок кошторису Верховної Ради України інформаційно-довідкові матеріали з питань подолання наслідків Чорнобильської катастрофи (орієнтовна вартість видання 35 тисяч гривень);

разом з Кабінетом Міністрів України і Міністерством України з питань надзвичайних ситуацій та у справах захисту населення від наслідків Чорнобильської катастрофи підготувати та розмістити на третьому поверсі будинку Верховної Ради України з 16 по 21 квітня 2001 року відповідні тематичні виставки.

3. Запропонувати Прем'єр-міністру України виступити з доповіддю на парламентських слуханнях.

4. Рекомендувати Національній телекомпанії України та Національній радіокомпанії України за участю відповідних підрозділів Апарату Верховної Ради України забезпечити широке висвітлення парламентських слухань у засобах масової інформації.

5. Управлінню справами Верховної Ради України забезпечити фінансування витрат, необхідних для організації та проведення парламентських слухань на тему: «15 річниця Чорнобильської катастрофи. Досвід подолання».

Голова Верховної Ради України І. ПЛЮЩ.

м. Київ,
15 березня 2001 року.
№ 2291-III

З декларації про доходи за 2000 рік народного депутата України Олексія Шеховцова:

— Загальна сума мого сукупного доходу та членів моєї сім'ї (дружини і доньки) становить 20813 грн. 17 коп. У приватній власності маю земельну ділянку площею 1200 кв. м, номінальна вартість придбаних цінних паперів 42 грн. Зобов'язань фінансового характеру, у тому числі за кордоном, внесків до статутних фондів, коштів на рахунках у банках, приватних транспортних засобів ні я, ні члени моєї сім'ї не маємо.

ЗАКОНОДАВЕЦЬ

Ваші активи можуть адмінарештувати. Підстави?..

НОВА НОРМА: Верховна Рада ухвалила Закон України «Про порядок погашення зобов'язань платників податків перед бюджетами та державними цільовими фондами», яким, зокрема, передбачила такий винятковий спосіб забезпечення погашення податкового боргу платника податків, як арешт його активів.

ЦЕ ОЗНАЧАЄ, що податкові органи відповідно до цього закону мають право застосовувати адміністративний арешт активів (далі — арешт), а отже фактично обмежувати конституційні права громадян, у тому числі право на власність, на вільне заняття підприємницькою діяльністю тощо. Арешт полягає у забороні платникові податків (юридичним і фізичним особам) вчиняти будь-які дії щодо своїх активів (коштів, матеріальних та нематеріальних цінностей, що належать їм за правом власності або повного господарського відання), крім дій з їх охорони, зберігання та підтримання в належному функціональному та якісному стані.

Арешт може бути повним або умовним.

Закон вказує, **що арешт можна застосувати лише за наявності певних підстав, а саме у разі, коли**:

а) платник податків порушує певні правила відчуження активів (п. 8.5 ст. 8 цього закону);

б) фізична особа, яка має податковий борг, виїжджає за кордон;

в) платника податків визнано неплатоспроможним за зобов'язаннями, іншими, ніж податкові (за деяких умов);

г) платник податків відмовляється від проведення документальної перевірки за наявності законних підстав для її здійснення або від допуску посадових осіб податкового органу до обстеження певних приміщень чи засобів;

д) відсутні свідоцтва про державну реєстрацію суб'єктів підприємницької діяльності, ліцензії, торгові патенти тощо;

е) відсутня реєстрація особи як платника податків в органі ДПС або коли платник податків, що отримав повідомлення про сплату суми податкового зобов'язання чи має податковий борг, переводить активи за межі України, приховує їх чи передає іншим особам.

Арешт може бути також застосований до товарів, що виготовляються, зберігаються, переміщуються або реалізуються з порушенням визначених законодавством правил, без попереднього встановлення їх власника. **Арешт не може бути накладено, якщо платник податків відмовляється допустити працівника контролюючого органу до документальної або матеріальної перевірки у зв'язку з відсутністю в такого працівника контролюючого органу підстав для її проведення, визначених законодавством, а також до обстеження приміщень, електронних контрольно-касових апаратів, вагокасових комплексів та інших подібних засобів.**

Рішення про застосування арешту має право приймати керівник податкового органу (його заступник) за поданням відповідного підрозділу податкової міліції. **Арешт може бути накладено на активи строком 96 годин від години прийняття відповідного рішення.** Цей строк не можна продовжити в адміністративному порядку, за винятком випадків, коли власника заарештованих активів не встановлено (не виявлено). **В інших випадках строк арешту має право продовжити лише суд і лише за наявності достатніх підстав вважати, що звільнення активів з-під арешту може загрожувати їх зникненням чи знищенням.** У разі, коли активи платника податків звільняються з-під арешту у зв'язку з закінченням граничного строку його застосування, повторний арешт за тими самими підставами, що й перший, не дозволяється.

Не допускається і арешт активів у період з 20 години до 9 години наступного дня, за винятком випадків, коли такий захід невідкладний через обставини кримінальної справи.

ЗВЕРТАЄМО УВАГУ, що рішення керівника податкового органу (його заступника) про накладення арешту на активи може бути оскаржене в порядку, визначеному цим законом. Спершу слід апелювати до того органу, який приймав рішення, а потім до вищого рівня, включаючи ДПА України. Але в кожному разі — дотримуючись відповідних строків. Остаточне рішення ДПА України не підлягає подальшому адміністративному оскарженню, однак може бути оскаржене в судовому порядку.

Платник податків має право на відшкодування збитків та немайнової шкоди, завданих податковим органом внаслідок неправомірного застосування арешту його активів, за рахунок бюджету. Рішення про таке відшкодування приймається судом (арбітражним судом).

ДЛЯ ДОВІДКИ. Закон прийнято 21 грудня 2000 р., він набирає чинності завтра, 1 квітня, а ось ст.9, що стосується адмінарешту, — з 1 жовтня ц.р. З повним його текстом можна ознайомитися в «Голосі України» за 20 лютого 2001 р.

Ведучі рубрики нагадують норму ст. 68 Конституції України:

«Незнання законів не звільняє від юридичної відповідальності».

Миколай МЕЛЬНИК,
кандидат юридичних наук.

Анатолій БЕНЬ,
оглядач «Голосу України».

Вивезення ядерних боєзарядів з України було цілком завершено в травні 1996 року

«Час підлої влади, або Чи є «Справа Гонгадзе» справою Кучми?»

(Початок на 1-й стор.).

Автор, член парламентської фракції «Батьківщина» Дмитро Чобіт — безпосередній учасник останніх резонансних політичних подій у нашій державі, зокрема, відомої акції «Україна без Кучми», спробував якнайповніше «сфотографувати» те, що ми культурно називаємо нинішньою політичною кризою. Але що важливо — читач книги, не поділяючи суб'єктивні думки автора в оцінці тих чи тих подій, має можливість скласти власну думку. Книга містить переважно документи стенограми виступів народних депутатів і керівників правоохоронних органів на сесійних засіданнях ВР, її постанови, рішення, офіційні заяви окремих політиків і політичних партій тощо. А окрім того, з виходом книги немає потреби «виловлювати» у напівпідпільній опозиційній пресі чи у ксерокопіях фрагменти сенсаційних записів майора Мельниченка — у книзі подано чи не найповнішу їх добірку. В разі експертного підтвердження достовірності записів роботу Дмитра Васильовича можна буде вважати своєрідною хрестоматією нашої сумної новітньої історії. Жаль лише, що школярам її не запропонуєш — заради точності автор книги не викинув з «директорського лексикону» фігурантів «касетного скандалу» непристойні слова, бо суцільні три крапки на їх місці не всім цікаві.

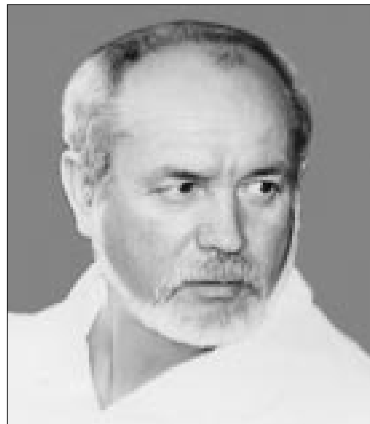
Анатолій БЕНЬ.

Вітаємо!

Олександру Лоєвському — 60

Зичимо ювілярові міцного здоров'я, щастя, успіхів на творчій ниві.

Кримчани добре знають головного редактора республіканської парламентської газети «Крымские известия» Олександра Лоєвського і як народного депутата попереднього скликання Верховної Ради АРК, поета, вдумливого краєзнавця.

Нехай небесні високі «Знаки Зодіаку», заримовані у вашому вишуканому поетичному циклі, будуть завжди прихильні до вас, Олександре Володимировичу — щирої, душевної людини.

Колектив редакції газети «Голос України».

Допомога

Буковина — Закарпаттю

Уже третю колону автомашин з продовольством, медикаментами, одягом відправила Чернівецька облдержадміністрація на допомогу закарпатцям, потерпілим від повені. Крім того, їм переказано більш як 100 тисяч гривень з позабюджетного фонду.

Василь БАБУХ.

Чернівецька область.

Якісні зошити — кращі знання

На другій спеціалізованій виставці канцелярських товарів «Світ канцелярії», що триває в столичному виставковому залі «АККО Інтернешнл», серед інших вирізнялася експозиція вінницького видавництва «Поділля».

З понад 60 представлених видів продукції левова частка його експонатів — учнівські зошити. І не випадково. В Україні таки відчувається дефіцит якісної та доступної за ціною цієї продукції. Якщо за радянських часів на кожного учня припадало приблизно 140 зошитів, то нині — вдвічі менше. Тому на підприємстві, якому лише півроку, й вирішили зайняти свою нішу. Нині дві спеціальні лінії німецької фірми «Biellomatik», якими оснащене підприємство, видають «нагора» до 12 мільйонів зошитів на місяць, видрукованих на фінському, шведському та російському папері. Окрім цього поліграфісти друкують альбоми для малювання, блокноти, записники, набори для ручної праці, брошури тощо.

Богдан ДОВНИЧ.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Виставки

Черговий позачерговий

Коментар

З доповіді глави УСПП на IX з'їзді Українського союзу промисловців та підприємців Анатолія Кінаха важко було збагнути, навіщо, власне, такий представницький форум скликали позачергово. Чи, бува, не слухання роботи Кабінету Міністрів за останній рік, яке ось-ось має відбутися в парламенті, відвернуло увагу поважних директорів від щоденних клопотів?

Присутність на з'їзді Президента України Леоніда Кучми, Прем'єр-міністра Віктора Ющенка, першого заступника Голови Верховної Ради Віктора Медведчука, безперечно, задала критичну тональність усім виступам. І на якусь мить здалося, що тут сидять не промисловці і підприємці, а політики. Ось зал раптом зашелестів губами, коли Анатолій Кирилович резюмував: для того, аби перелічити усі приклади, коли уряд не виконував накреслень Президента України, знадобився б не один, а кілька регламентів.

Тим часом Президент України Леонід Кучма сказав своє слово. І воно було адресне, тобто стосувалося безпосередньо делегатів і, власне, самого Анатолія Кириловича. Бо хоч як повертай, а за те, що інвестиційна привабливість наших підприємств і обсяги інвестицій в економіку щонайменше у 10 разів поступаються, скажімо, польським, питати треба не лише з народних депутатів та урядовців, а й з директорського корпусу. Запитання від Президента сипалися одне за одним. Чому 62 відсотки приватизованих підприємств працюють сьогодні збитково? Коли і за рахунок чого буде розрубано гордіїв вузол кредиторської та дебіторської заборгованості? Що стоїть за процедурою штучного банкрутства? І так далі, і не тому подібне. Скажімо, про необхідність скоротити кількість податків удвічі, істотно зменшити ставку ПДВ і скасувати податкові пільги, що, на думку Леоніда Кучми, мало б стати базою Податкового кодексу. Проектів останнього, як відомо, не бракує, але щось не чути про той, який вийшов з надр УСПП. Утім, може статися, руки не дійшли, бо це вже не просто Союз, а політична партія.

Як тут не згадати докір колишнього віце-прем'єра, а нині народного депутата Сергія Тігіпка, в аполітичності нинішнього уряду! От, мовляв, і Юрій Єхануров вийшов з лав НДП —і став геть зовсім аполітичним. Хоч сам Юрій Єхануров якраз і вважає своє рішення політичним кроком.

Тільки сліпий не побачив, що позачерговий з'їзд УСПП заявив про свої претензії на урядові крісла. Хто ще не рулював урядом, відгукніться! Збирайтеся позачергово, бо у черзі не протовпитеся!

Сергій ВЛАД.

ПІІ «Лукойл-Україна» надало гуманітарну допомогу постраждалим районам Закарпаття

2 тонни м'ясних та рибних консерв від «Лукойл-України» отримали мешканці постраждалих сіл Берегівського району Закарпаття — Гетен, Попове, Мале Попове та інші. «Спочатку ми вирішили відправити в Закарпаття борошно та цукор, — зазначає генеральний директор підприємства з іноземними інвестиціями «Лукойл-Україна» Микола Каденюк, — але після консультацій з місцевим керівництвом вирішили замінити вантаж на готові до вжитку продукти, які найбільше потрібні людям».

На думку місцевих мешканців, такий вантаж виявився надзвичайно доречним. Адже запаси їжі в більшості практично закінчилися, домашня птиця загинула, і люди перебиваються з хліба на воду. Приміщення надзвичайно зволожені, а тому борошно і цукор, поки їх розфасують у пакунки для кожної родини, можуть зіпсуватися.

Берегівський район, куди спрямувало допомогу ПІІ «Лукойл-Україна», є одним з найбільш постраждалих у Закарпатті. Тут 3,5 тисячі людей залишилися без даху на головою. Прогнозують, що кількість їх збільшуватиметься, адже у 12 підтоплених селах досі не спала вода.

Свій внесок у допомогу постраждалим районам Закарпаття, що нині оголошено зоною екологічної катастрофи, зробив і Одеський НПЗ — структурний підрозділ ПІІ «Лукойл-Україна». Цього тижня закарпатці отримали також гуманітарну допомогу з Одеси, для колони машин якої Одеський НПЗ надав 4,5 тонни дизельного палива.

У номер

Київ

Хто готував коктейль Молотова?

Під стінами СІЗО СБУ, за якими перебувають чотирнадцять затриманих після подій 9 березня, виступив лідер Української консервативної партії Степан Хмара. Він заявив, що масові безпорядки біля адміністрації Президента було заздалегідь сплановано і спровоковано органами безпеки.

— Вони спеціально замислили провокацію, спрямовану на знищення опозиції перед виборами. І плановано її на одному із засідань РНБО.

За словами Хмари, йому відомо, що пляшки із запалювальною сумішшю під певне замовлення готувались в селі Чабани Київської області.

— Цю провокацію готували фундаментально, — сказав Іван Макар, адвокат лідера УНА-УНСО Андрія Шкіля. Уже 9 березня ввечері було створено слідчу групу із 45 осіб, зокрема, до неї увійшли сім представників обласних управлінь СБУ. Цей факт свідчить про те, що все планувалося заздалегідь...

Іван Макар переконаний, що тепер СБУ «кує справу» проти низки опозиційних партій. До цього «чорного» списку, за його припущенням, потрапили УНА-УНСО, «Батьківщина», Українська консервативна партія Степана Хмари та Соціалістична партія.

Крім політичних емоційних заяв, Іван Макар повідомив про самопочуття затриманих. За його словами, в одного із ув'язнених у слідчому ізоляторі СБУ — природжений порок серця, в другого — вірусний гепатит. А підзахисний І. Макара — Андрій Шкіль — після завданих під час затримання побоїв страждає на головний біль та біль у спині. Кілька днів тому в нього було зафіксовано температуру тіла 34,8.

Ольга ВІТЕР.

Спорт

І Лобановський не витримав нервового напруження...

Як ми вже писали в попередньому числі нашої газети, десь хвилин за п'ятнадцять до завершення матчу Уельс—Україна в Кардіффі Валерій Лобановський попрямував до виходу...

— Либонь, змусило це зробити Валерія Васильовича велике нервове напруження, — сказав на післяматчевій прес-конференції Леонід Буряк.

— Скажіть, а для кого грає збірна України? — запитав тренера кореспондент української служби Бі-бі-сі Юрій Громницький.

— Як для кого? Для українського народу.

— То чому напередодні матчу команда перебувала в ізоляції? Преса не змогла отримати необхідну інформацію про неї.

— Це не так. У нас була прес-конференція, на якій журналісти отримали вичерпну інформацію...

Дивна відповідь. Мабуть, Леонід Йосипович мав на увазі день відкритих дверей у Кончі-Заспі. Але то відбувалося ще за тиждень до матчу з білорусами в Києві. Після цього контактів не було. Втім, Буряк не відповідальний за зв'язки з пресою. Тому продовжимо розмову.

— Чому після першого тайму замінили Реброва?

— Через мікротравму поверхні стегна. Але не хвилюйтеся, вона незначна.

— Чи не здається вам, що Шевченкові, який виконував величезний обсяг роботи, забракло сил у завершальній стадії атаки?

— Шевченко актуальний в атаках із глибини поля. Але в нього позаду важкий сезон в Італії. Втомився хлопець. До речі, у такій манері, як оце тепер у збірній, він грає і в «Мілані». Проте охопити все навіть йому важко. Треба сконцентруватися. Але вставити Андрія в «рамки» ми не можемо.

— Чому до збірної не запрошують Геннадія Зубова з «Шахтаря»? Невже цей гострий і технічний півоборонець поступається Василеві Кардашу та Сергієві Коновалову, який і в «основі» «Динамо» не грає?

— Узагалі-то, це запитання до головного тренера. І відповідати на нього асистентові принаймні неетично. Але скажу, що Кардаш, приміром, тепер у кращій формі, ніж Зубов.

— Які тепер шанси збірної України — після втрати чотирьох очок у двох останніх матчах?

— Попереду буде не легше. Але, як на мене, шанси залишаються. Гадаю, що багато вирішиться у двох наступних домашніх матчах: 2 червня з Норвегією і 6 червня з Уельсом. Сподіваюся, що не обійдуться без втрат поляки та білоруси — нинішні лідери, які гратимуть на виїзді...

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Кардіфф—Київ.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

То хто недобросовісний: набувач чи суд?

Невже й справді всі без винятку судові постанови законні й обгрунтовані?

Журналістське розслідування: повертаючись до надрукованого

Сім'ю Терницьких із Вишневого Київської області намагаються виселити з купленої ними квартири. Про те, як вони шукають правди, «Голос України» розповідав у матеріалі «То хто недобросовісний: набувач чи суд?» (17 січня ц. р.). Коротко нагадаю суть справи.

За станом здоров'я Анатолію Івановичу, ліквідаторові чорнобильської аварії I категорії (має кілька хронічних хвороб), і його дружині Людмилі Василівні, інвалідові II групи, лікарі рекомендували: їхнє помешкання не повинно бути на першому поверсі.

Вони продали своє житло і купили квартиру на третьому поверсі в новому будинку. Та недовго раділи Терницькі. Києво-Святошинський райсуд ухвалив: вони, Терницькі, недобросовісні набувачі. І договір купівлі-продажу квартири має бути розірвано. Бо їхню квартиру нібито раніше купило управління економіки Київської облдержадміністрації. І Терницькі про це буцімто знали.

Усі поневіряння Терницьких, намагання встановити істину в обласному, Верховному судах детально викладено у згадуваній публікації. Жили вони єдиною надією на Генеральну прокуратуру. А яка ще інстанція, як не ця, має ретельно і уважно розглянути їхню справу та врешті-решт встановити таку потрібну їм істину: то хто насправді винен? Адже наступна ухвала райсуду була: виселити Терницьких із квартири. Щоправда, це вже втретє А. Терницький звертається до Генпрокуратури. Відповідь на першу скаргу завершувалася так: «Підстав ставити питання про опротестування судових постанов не вбачається». На другу скаргу Генпрокуратура взагалі не дала відповіді, а переадресувала її для розгляду і відповіді інстанціям нижчого рівня.

І ось наприкінці минулого року Терницькі отримують відповідь із цієї інстанції, на добросовісний розгляд у якій не втрачали надії, за підписом заступника Генерального прокурора В. Кудрявцева. Вкрай здивований і геть розчарований Анатолій Іванович приніс її копію до редакції уже після виходу нашої публікації. Як у Генпрокуратурі перевірили «викладені у скарзі доводи, які не спростовують висновків суду»?

У відповіді з Генпрокуратури за підписом заступника генпрокурора пана Кудрявцева стверджується: «Суд дійшов обгрунтованого висновку, що спірну квартиру, відповідно до акта від 17.04.96р., було передано компанією управлінню економіки облдержадміністрації, а тому остання стала її власником».

Яке зауваження напрошується на таке трактування? На час укладання угоди між управлінням економіки та ФБК «Білоцерківська нерухомість», а також згадуваного акта, кажучи юридичною мовою, не існувало предмета договору — самої квартири. Будинок було здано в експлуатацію аж через рік. Право власності на квартири в нововведеному будинку компанія отримала лише з 20.05.97 р. на підставі розпорядження Києво-Святошинської районної держадміністрації. До цього часу компанія не могла передавати квартиру кому-небудь.

Отже, якби у Генпрокуратурі спробували докопатися до суті, то з'ясували б, що згаданий акт від 17.04.96 року було складено з грубими порушеннями. То є фіктивний документ. Чому він з'явився — оце також мали б з'ясувати в Генпрокуратурі. Там, до речі, могли б з'ясувати ще й таке.

Будівельна компанія розірвала з управлінням економіки угоду через те, що воно недоплатило певну суму коштів уже після завершення будівництва будинку. Виникла різниця між проектною і фактичною житловою площею. Крім того, управління понад три місяці не одержувало квартиру, не оформляло право власності на неї, і йому було повернуто гроші. А Терницьким квартиру продали з оформленням відповідних документів згідно з чинним законодавством.

Далі у відповіді стверджується: буцімто, купуючи квартиру, Терницькі знали, що вона належить управлінню економіки. І нібито вони, Терницькі, засвідчили це на судовому засіданні. Мовляв, саме з цих причин райсуд визнав їх недобросовісними набувачами.

Але де, як не в Генпрокуратурі, мали б звернути увагу на зауваження А. Терницького до протоколу судового засідання від 29.01.98 р. про виселення з квартири. Зауваження саме і свідчать, що у протоколі того судового засідання було записано чимало такого, чого відповідач не казав. І, зокрема, про те, ніби він знав, що куплена ним квартира належить управлінню економіки. Цього листа із зауваженнями, між іншим, було зареєстровано в суді 16.02.98 р. під номером 706.

Це вже не цікаво, а надто тривожно, коли протокол судового засідання не відповідає фактичній розмові, яка на ньому відбувалася. І хто й коли зацікавиться цим? А який же фінал поневірянь Терницьких у пошуку істини?

Києво-Святошинський райсуд, «окрилений» формально-бюрократичними відповідями від усіх установ, куди тільки зверталися зі скаргами Терницькі, стоїть незрушно на своєму висновку. Водночас управління економіки наполегливо домагається виселення Терницьких з квартири.

А. Терницький у січні ц. р. звернувся до відділу державної виконавчої служби Києво-Святошинського району із письмовою заявою, в якій зазначено: суд не вказав порядок виселення їх із квартири. І що державний виконавець не має права здійснювати виселення без надання іншого житла або трактуючи рішення суду на свій розсуд. Старший державний виконавець служби Т. Карабкіна звернулася з письмовою заявою до райсуду дати судове роз'яснення рішення суду. А саме: чи підлягають Терницькі виселенню без надання іншого житла або за інших умов? Райсуддя Г. Подольська винесла ухвалу: відмовити держвиконавцю у роз'ясненні рішення суду в частині виселення Терницьких...

І не дивно, що суд приймає такі рішення і відповідає так зухвало. Адже нікому немає діла до тих Терницьких, які переживають страждання не менші, ніж під час ліквідації аварії на ЧАЕС. Ніхто не хоче ускладнювати собі життя й докопатися до істини — припинити правове свавілля суду.

І ще такі запитання для роздумів. Чи не дискредитує відповідь Генпрокуратури саму цю поважну і шановну установу, ідею побудови правової держави, вище її керівництво, спричиняючи невдоволення потерпілих громадян? Що ви скажете на це, пане Кудрявцев?

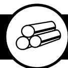
Післямова-відчай

Оце останнє запитання ми вже поставили пану Кудрявцеву, надіславши йому для ознайомлення копію цього матеріалу. Сподівалися: може, там все-таки врешті-решт хтось загляне в справу і «підкаже» райсуду. Марні були наші очікування. З відповіді випливає: ніхто додатково і не збирався вникнути в суть справи. Навпаки, автор відповіді В. Кудрявцев категорично стверджує: «Свою позицію щодо судових рішень, постановлених із вказаного спору, я висловив у відповідях Терницькому А. та на запит народних депутатів України і не бачу для себе можливим змінити цю позицію залежно лише від того, буде чи ні надруковано підготовлений Вами матеріал, оскільки моя позиція грунтується на матеріалах вивченої в прокуратурі справи і на чинному законодавстві».

Ні додати, ні відняти нема чого. Просто стає лячно, якщо у Генпрокуратури всі справи розглядаються на такому вивченні... І чи не тому подібним чином розглядаються справи в наших судах по 5—8 років і громадяни не можуть домогтися справедливості? Про ще одну з таких справ ми маємо намір розповісти. Ось тільки не дає спокою ще одне запитання: чому ніхто не несе жодних покарань за багаторічні поневіряння і страждання багатьох наших співвітчизників, які геть розчаровані у справедливості й чесності нашого правосуддя?

Яків ГАЛЬЧЕНКО.

Ось тобі, любцю, водоканал!

Інвестиції: проекти і прожекти

Сесія міськради ухвалювала річний бюджет, як мокре горить. За мінімальної потреби міста в 150 мільйонів гривень вдалося нашкребти по засіках близько половини цієї суми. До того ж третина — субсидії з державного бюджету у вигляді дотацій населенню.

Стрепенулися народні обранці вже після прийняття бюджету, коли сесія перейшла до обговорення решти питань. А розбурхав усіх директор «Міськводоканалу» Йосип Тисівський, попросивши дозвіл на передачу в оренду цілісного майнового комплексу очолюваного ним державного комунального підприємства — товариству з обмеженою відповідальністю «Водоканал-сервіс». Аби переконати, що хрін багато солодший за редьку, директор обгрунтував потребу передачі «Міськводоканалу» у приватні руки небажанням грошовитих інвесторів мати справу з державною структурою. Коли ж орендатором стане приватник, то прийдуть, мовляв, «гаманці» й запустять перелатаний водогін, наб'ють нових артезіанських свердловин і в кранах сумчан відразу забулькає цілюща джерельна вода. Врятував колег від гріха депутат Микола Чайка, поцікавившись, хто очолює фірму «Водоканал-сервіс». І пан Йосип скромно заявив: «Моя дружина». Почувши таке «одкровення», сесія прокотила «казкаря» на вороних.

— І все-таки, чому? — цікавлюсь у голови однієї з постійних депутатських комісій Володимира Борисовича Лаврика. — Можливо, людина і справді від щирого серця бажає місту добра?

— Не смішіть. Був би щирим, то прийшов би з бізнес-планом, а не напускав би на депутатів непроглядного туману. «Водоканал-сервіс» — лише невелика надводна частина айсберга. Як мені відомо, ласим шматком, яким є «Міськводоканал», хоче поласувати якась мадам разом з двома товариствами з обмеженою відповідальністю «Енергосервіс» та «Авеню». Піддатися на їхні казки й умовляння — все одно що добровільно віддати власну жінку чужому дяді, а місто зробити заручником приватного монополіста.

Підприємство «Міськводоканал» — справді золоте дно. Його залишкова балансова вартість на сьогодні становить близько 47 мільйонів гривень, плюс щомісяця сотні тисяч гривень «живих» грошей за теплу і холодну воду, опалення квартир. Тим часом компанія Тисівського, за словами пана Лаврика, бідніша за церковну мишу. Ось тому вона і зазіхає на чужі ковбаси.

— Такими ж обіцянками, як і Тисівський, «годувала» виконком приватна фірма «Суми-ТЕКо», — продовжує Володимир Борисович, — коли брала в оренду Сумську ТЕЦ. Збігло вже півроку, а від обіцянок лише туман залишився: ані обіцяних інвестицій, ані тепла в квартирах. Зате ціни злетіли втричі і скарг від сумчан на якість послуг цих «благодійників» — сила-силенна. До речі, в кільватері «Суми-ТЕКо» стоять ті самі «Енергосервіс» і «Авеню».

— Але ж не менше скаржаться жителі міста і на перебої з водою?

— Це — факт, — погоджується депутат Лаврик. — Але, здається, епопея скарг відійде незабаром у минуле. Суми включено до списку міст — кандидатів для участі у програмі агентства США з міжнародного розвитку, яке працює над реформуванням тарифів та реструктуризацією комунальних підприємств в Україні. Хочу особливо підкреслити, обов'язкова вимога до міст-кандидатів: підприємства водопровідно-каналізаційного та теплового господарства мають бути комунальною власністю міста.

Владислав ЖМУРКОВ.

Суми.

Мал. **Володимира КАЗАНЕВСЬКОГО.**

Звична ситуація

Учора завершився візит в Україну доповідача моніторингового комітету ПАРЄ Анне Северинсен. Наступного тижня комітет має розглянути її доповідь. Перебуваючи в Києві, Северинсен зустрілася з вичерпним колом представників влади й опозиції, отож має всебічну інформацію і цілковите різноманіття поглядів на нинішні українські процеси.

Деякі штрихи доповіді можна було простежити на її зустрічі з пресою. Северинсен заявила, що хід розслідування справи Гонгадзе викликає занепокоєння, а демократія в Україні — під загрозою. «Ми відчуваємо, що журналісти почуваються тут дуже невільно», — це про стан зі свободою преси. Щодо внутрішньополітичної ситуації, то доповідач висловила сподівання, що відбудуться прямі переговори між опозицією (а до такої вона відносить Форум національного порятунку) та адміністрацією Президента. Про припинення процедури нагляду за Україною говорити, на думку Анне Северинсен, рано, адже це обумовлюється не лише ухваленням Верховною Радою низки законодавчих актів, а й забезпеченням свободи преси, проведенням вільних виборів, встановленням верховенства закону.

Найцікавіше, доповідь Анне Северинсен буде досить критична, і це прекрасно усвідомлює наша влада. Постійний представник України при Раді Європи Олександр Чалий не взявся на вчорашній прес-конференції робити прогнози. Проте пролунала симптоматична заява: «Ми зацікавлені, щоб була конкретна, прагматична, незаполітизована розмова в контексті виконання Україною своїх зобов'язань перед РЄ. Є інша тенденція: звести слухання до обговорення політичної ситуації в Україні, що виходить за мандат моніторингового комітету». Олександр Чалий — блискучий дипломат, і він справді прагне сповідувати нові підходи. Проте теза щодо мандата — це ще з часів «до Чалого». Адже комітет має стежити за дотриманням обов'язків та зобов'язань країнами—членами Ради Європи, а саме обов'язками є забезпечення свободи висловлювань, вільні вибори, всебічний захист державою прав людини. І зрозуміло та логічно, що ПАРЄ не стане в квітні розділяти нинішні політичні події в Україні та ставлення української влади до фундаментальних свобод громадян. Бо надто очевидно, що друге є корінням першого. Корінням, на жаль, відчутно підгнилим.

Що ж є в активі України? Олександр Чалий повідомив: виконано принаймні чотири пункти січневої резолюції ПАРЄ, які стосуються розслідування справи Гонгадзе, — рідних журналіста визнано потерпілими; таращанське тіло ідентифіковано; зміст статті, за якою розслідується справа, змінено; Рада Європи отримує від України повну і всебічну інформацію. Це, мабуть, найвагоміші аргументи української сторони. Хоча, з другого боку, сьогодні — 31 березня, а Гонгадзе зник 16 вересня... Раду Європи та Захід загалом цікавлять насамперед конкретні результати, а не наміри, готовність, прагнення, листи, меморандуми, запевнення та інші подібні речі, які, за українською традицією, найчастіше не мають реального втілення чи продовження.

Після прес-конференцій Анне Северинсен та Олександра Чалого склалося враження, що сторони вже наперед невдоволені одна одною. Ситуація звична. Мабуть, по-іншому за нинішніх умов і бути не може. І це не залежить особисто від доповідача ПАРЄ чи від представника України при Раді Європи.

Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ.

Негоже продуктами розкидатися

На президента Світового банку Джеймса Вулфенсона, котрий прибув з дводенним візитом до Фінляндії, напали тортометальники. Напередодні вони висунули йому утрирований ультиматум, вимагаючи кредит під загрозою «кондитерської атаки». Вулфенсон заявив, що торт був дуже смачний, і поскаржився на тих, хто може так жартувати, тоді як 3 мільярди осіб у світі живуть за порогом бідності.

Фото АП.

Запитання і відповіді

«... Іноді доводиться читати про те, — заявив **міністр закордонних справ Анатолій Зленко** під час виступу в «Герітейдж фаундейшн» у Вашингтоні, — що Київ, мовляв, дискваліфікував себе як стратегічний партнер і має бути покараний відлученням від американської підтримки. У зв'язку з цим я хотів би поставити вам кілька простих запитань і дати свої варіанти відповідей. Питання перше. Чи стане Україна демократичнішою, якщо крайні ліві та праві радикали (тобто комуністи та крайні націоналісти) візьмуть гору в нинішньому протистоянні із законно обраним Президентом? Більш ніж сумнівно... Те, що відбувається в Україні, — це не народне повстання. Це відомі прийоми тих політичних кіл, котрі намагаються нажити політичний капітал, користуючися важкою ситуацією, в якій опинився нинішній Президент. Зауважте: це ті самі сили, котрі 10 років поспіль стояли на шляху запровадження приватної власності на землю (О. Мороз). Це ті самі сили, які в 1999 р. пікетували американське посольство, протестуючи проти дій НАТО в Югославії. Це ті самі сили, що періодично звертають на себе увагу радикально-націоналістичною, антисемітською риторикою (УНА-УНСО). В кожній державі є люди, які завжди стоятимуть з плакатами протесту перед тим чи іншим посольством, перед тим чи іншим міністерством... Питання друге. Чи стануть Україна і весь Східноєвропейський регіон стабільнішими, якщо в Україні зникне така консолідуюча сила, як Президент Кучма? Моя відповідь проста і очевидна: ні... Питання третє. Разом із Україною найбільшими отримувачами американської допомоги протягом останніх років були Нігерія та Колумбія, яких, наскільки я знаю, ніхто не збирається позбавляти даного привілею. Чого більше в цій допомозі — американських національних інтересів чи переконаності в перевагах нігерійського та колумбійського варіантів демократії? Думаю, головним чинником тут поки що є захист американських національних інтересів».

***

Міжнародний інститут преси у Відні — той самий, що проводив експертизу плівок майора Мельниченка — оприлюднив свій щорічний світовий огляд свободи преси. «Ті українські журналісти, що насмілюються критикувати владу в цій великій країні, є суб'єктами важкого і репресивного поєднання насилля та легального покарання у відповідь на їхню критику, — йдеться, зокрема, в доповіді. — В результаті повсюдних і безмірних позовів поширюється самоцензура. Нинішній Президент Леонід Кучма був переобраний 1999 року головним чином завдяки пресі, що була значною мірою пристрасна на його користь. Крім того, зрозуміло, що журналістику не можна віднести до безпечних професій в Україні. Агресія і фізичне насилля є звичними, і міліцейські розслідування, якщо такі мають місце, рідко призводять до арештів. Це було доведено у випадку зниклого редактора...».

Ми ще не почали. Але нам уже заздрять

Коментар

Посол Канади в Україні Дерек Фрейзер повідомив громадськість про намір свого уряду продовжити фінансування проектів Центру аграрної політики. Його створено Міжнародною фінансовою корпорацією (МФК) для втілення в життя ідей реформування сільського господарства.

Власне, йдеться про фінансування глобального проекту з приватизації землі та реорганізації сільгосппідприємств, який МФК досить успішно втілював упродовж п'яти останніх років на території шести областей України. Найбільш вдало — у Донецькій та Волинській областях, де працюють координаційні дорадчі центри, яким уже не потрібне донорство і опікунство. Звісно, що якась сотня КСП, реорганізованих у рамках проекту в тисячу кооперативів та фермерських господарств, — це мізер на тлі теперішньої статистики Мінагрополітики. Але варто подумати про інше. Це — майже 55 тисяч селян, які вже дивляться на сучасні проблеми очима власників, а не тяглової сили голів колгоспів і районних столоначальників.

У посольстві Канади я розмовляв з головою сількогосподарського виробничого кооперативу «Промінь», що на Волині, Сергієм Горбачем. Він розповідав, як його кооператори відмовилися саджати картоплю, бо невигідно. Але насправді йшлося про значно більше, ніж бульбу, — про відродження вже призабутого на селі почуття господаря.

Хотів було запитати, чи не принижує те, що вчать його працювати на землі заморські консультанти, але так і не запитав. То було зайве, бо з'ясувалося, що торік улітку він з'їздив у Канаду і, каже, ніби прокинувся. Там сільське господарство йде по шляху інтенсифікації та укрупнення виробництва. Племінні господарства на 20—30 тисяч голів просто-таки вражають масштабами і продуктивністю. Фермери об'єднуються у спілки, бо поодинці не витримують конкуренції. І відрізняються від нас вони лише тим, що вільні — від директив начальства з району або з Києва, від обставин, стереотипів минулого, ще бозна від чого.

А тим часом його високоповажність посол Дерек Фрейзер озвучує фразу, яка спантеличує присутніх: «Партнери по бізнесу заздрять українцям».

Справді, наша земля і люди обласкані Богом. І часом хтось це розуміє краще за нас самих. І вже хоча б з огляду на це важко переоцінити значення проекту МФК.

Сергій ВЛАД.

Хроніка. Факти. Події

Вашингтон

США виходять із Кіотського договору

Канцлер Німеччини Герхард Шрьодер висловив занепокоєння рішенням США відмовитися від дотримання положень Кіотського договору 1997 року про глобальне потепління. Виступаючи на прес-конференції після зустрічі з американським президентом, Шрьодер заявив, що він і Буш дійшли згоди з більшості обговорюваних питань, за винятком зазначеного договору.

Газа

День землі перетвориться на день протестів

Палестинські лідери закликали до масових акцій протесту проти повітряних нальотів ізраїльтян на об'єкти в секторі Газа та місті Рамаллах на Західному березі річки Йордан. Протести приурочено до Дня землі — свята в ознаменування демонстрацій ізраїльських арабів проти конфіскації землі в 1976 році.

Берлін

Операцію з транспортування завершено

У Німеччині завершилася операція з транспортування ядерних відходів, що супроводжувалася масовими протестами. В четвер рано-вранці до тимчасового сховища «Горлебен» було доставлено шість так званих касторів — спеціальних ємностей для транспортування і зберігання ядерних відходів.

Женева

Епідемія в Африці

Представники Комітету ООН з питань охорони здоров'я повідомили останні дані про рівень смертності внаслідок епідемії менінгіту в країнах Африки. За інформацією ООН, з початку нинішнього року в Буркіна-Фасо, Беніні, Чаді, Ефіопії та Нігері від інфекційного менінгіту вже померли 1606 осіб. На сьогодні в названих країнах зафіксовано ще 17680 випадків зараження цією хворобою.

Лондон

Духовенство проти виборів

Деякі вищі єпископи англіканської церкви звернулися до британського прем'єр-міністра Тоні Блера з проханням не проводити загальні вибори на початку травня через епідемію ящуру в країні. Архієпископ Йоркський Девід Хоуп заявив: британські фермери переконані, що нині не час для виборів.

Ісламабад

Пакистан збудує ще одну АЕС

Пакистанська комісія з ядерної енергетики ухвалила рішення про будівництво атомної електростанції потужністю 600 мегават. Будівництво здійснюватиметься за технічної допомоги Китаю. В Пакистані вже діє збудована китайськими спеціалістами АЕС потужністю 300 мегават.

Приштина

Загибель тележурналіста

У Косово, неподалік села Кривеник, убито тележурналіста британського агентства АП Керема Льютона та двох місцевих жителів. У машину кореспондента влучив артилерійський снаряд, випущений, за словами очевидців, з боку кордону із Македонією. Македонські військові категорично заперечують свою причетність до цього інциденту.

Копенгаген

Витікання нафти біля берегів Данії

Судна берегової охорони з Данії, Швеції та Німеччини намагаються припинити витікання нафти, що сталося внаслідок зіткнення танкера та вантажного судна. Згідно з повідомленням берегової охорони, загрозу просування великої нафтової плями до берегів острова Фальстер ліквідовано. За словами датських спеціалістів, нині пляму нафти цілком блоковано.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та зарубіжних інформагентств.

Фото АП.

І конверсія, і ракета-носій

Україна в контексті міжнародних зобов'язань у сфері контролю над стратегічними озброєннями

(Початок на 2-й стор.).

Наступна Постанова Верховної Ради (від 3 лютого 1994 року) не торкалася цього пункту, а лише зняла застереження стосовно приєднання України до ДНЯЗ. Цей стан з ратифікацією зафіксовано у Постанові про обмін ратифікаційними грамотами, де відзначено, **що «оформлення ратифікаційних документів є у повному порядку та належній формі»,** а обмін ратифікаційними грамотами 5.12.1994 р. цей стан формально підтвердив.

Отже, зобов'язаннями, які має Україна згідно із вищерозглянутими документами, повна ліквідація стратегічних наступальних озброєнь на її території не передбачалася, крім вивозу всіх ядерних боєзарядів, як було зазначено вище.

Незважаючи на це, керівництво України прийняло рішення про повну ліквідацію стратегічних озброєнь, отриманих нею у спадщину, що відтворено у відповідних організаційних документах, які повністю виконуються.

III. Крім згаданих документів, під час ратифікації Договору СНО в конгресі США та парламенті Росії до юридично зобов'язуючих віднесено і листа Президента України Л. Кравчука від 7 травня 1992 року до Президента США Дж. Буша у зв'язку з підписанням Лісабонського протоколу, де, зокрема, міститься таке зобов'язання:

«Україна забезпечуватиме знищення всієї ядерної зброї, включаючи стратегічні наступальні озброєння, розташовані на її території, згідно з її відповідними угодами протягом семирічного періоду, як це передбачено Договором про СНО і у контексті Заяви про без'ядерний статус України».

Оскільки цей документ за формою являє собою лист, а не узгоджений договірний текст, то він не пройшов юридичного узгодження між усіма сторонами, у зв'язку з чим містить положення, які мають неоднозначне тлумачення.

Так, російська сторона на етапі підписання Лісабонського протоколу у своїй заяві підкреслила, що вона виходить з того, що після семирічного періоду на території України «не буде ні ядерних зарядів, ні стратегічних озброєнь, ні стратегічних засобів їх доставки».

Близькою є і позиція США: у постанові конгресу щодо питання про ратифікацію Договору СНО-1 серед умов набуття ним чинності, зокрема, відзначена вимога про ліквідацію усієї ядерної зброї і всіх стратегічних наступальних озброєнь, розташованих на території України.

З другого боку, очевидно, що оскільки цей лист був підготовлений у зв'язку із зобов'язанням України приєднатися до ДНЯЗ, то йдеться насамперед про ліквідацію всіх ядерних боєзарядів. Саме таке розуміння терміну «ядерна зброя» є загальновизнаним, що було показано вище.

Крім того, подальші умови, що містяться у листі, роз'яснюють, що ліквідація СНО буде проводитися у відповідності з умовами Договору СНО-1, тобто жодних додаткових зобов'язань відносно їх ліквідації цей текст не містить.

Підсумовуючи викладене, слід вважати, що право на збереження на території України частини розгорнутих МБР або тільки їх ШПУ за межами семирічного періоду після набрання чинності Договору СНО-1 є юридично обґрунтованим, а домагання повної їх ліквідації є не що інше, як спроба отримати односторонні переваги, що вступає в протиріччя зі статтею 8 Постанови Верховної Ради України про ратифікацію Договору: **«Набуття Договором чинності та його реалізація не створюють жодних підстав державам — учасницям цього Договору для спроб одержання односторонніх переваг, що можуть завдати шкоди національним інтересам України, на ринках високих технологій, в науково-технічному обміні, співробітництві в галузях застосування ядерної енергії в мирних цілях та використання ракетних технологій».**

IV. Питання передачі ракетних технологій регулюються спеціальним Режимом контролю ракетних технологій (РКРТ). З 1998 року Україна є повноправним членом цього режиму, прийнята до нього без будь-яких додаткових умов, як це має місце останнім часом при прийомі інших нових членів.

Цей факт сам по собі є одним із значних здобутків української зовнішньої політики. Членство в цьому режимі відкрило шлях до успішної реалізації міжнародних програм у ракетно-космічній сфері, таких як «Морський старт», «Космотранс» тощо. Про співробітництво підприємств України та Російської Федерації йшлося, серед іншого, на зустрічі президентів у Дніпропетровську. Принципи РКРТ допускають можливість співробітництва в сфері ракетних технологій між членами Режиму.

Стосовно можливості співробітництва України з РФ, то вона була прямо передбачена ще в Меморандумі між США та Україною «... з питань експорту ракетних технологій», що був підписаний у 1994 році і мав чинність до прийняття України в члени Режиму.

Заслуговує на увагу той довгий шлях, який довелося пройти Україні до того, як її офіційно прийняли до РКРТ.

Минуло майже 4 роки, доки всі країни — учасниці Режиму усвідомили, що Україна є ракетно-космічною державою з часів, коли ще не існувало навіть згадки про РКРТ.

Ще в 1951 році щойно збудований Дніпропетровський автомобільний завод було передано Міністерству озброєнь СРСР з метою освоєння серійного виробництва перших балістичних ракет Р1, Р2 та Р5, розроблених у КБ С. Корольова. А вже в 1954 році на базі конструкторського відділу цього заводу було створено ОКБ-586 під керівництвом майбутнього академіка М. Янгеля. За роки, що минули з того періоду, в його колективі було розроблено, відпрацьовано та передано на озброєння 16 стратегічних ракетних комплексів та їх варіантів із загальної кількості 24 для СРСР у цілому.

На момент підписання в 1991 році Договору СНО-1 на озброєнні Ракетних військ стратегічного призначення СРСР було 444 ракети розробки КБ «Південне», зроблених на ВО «Південмаш». Загальна кількість боєзарядів, якими вони були оснащені, складала 4176 одиниць, що становило 62% розміщених на наземних МБР і близько 42% від загальної кількості ядерних сил СРСР. І справа не тільки в кількісних показниках — українські підприємства відігравали ключову роль у підготовці та прийнятті найбільш принципових рішень і в технічному плані, і в плані пошуку нових напрямів у забезпеченні досягнення стратегічного паритету, серед яких —створення глобальних ракет, використання шахтних пускових засобів, розробка заходів подолання ПРО, багатоелементних головних частин, стратегічних комплексів мобільного базування та ін.

Перекреслити таку спадщину і відмовитися від ракетного статусу було б справді зрадою національних інтересів України. Знадобилося чотири роки, щоб усі країни зрозуміли цю істину.

V. Окремо слід спинитися на роботах по ракеті-носію «Дніпро», які розглядалися серед іншого на зустрічі, про яку йдеться.

Роботи зі створення цього космічного носія є прикладом масштабної програми конверсії, що передбачає використання наймогутніших у світі МБР СС-18 як засобу виведення на орбіту комерційних об'єктів.

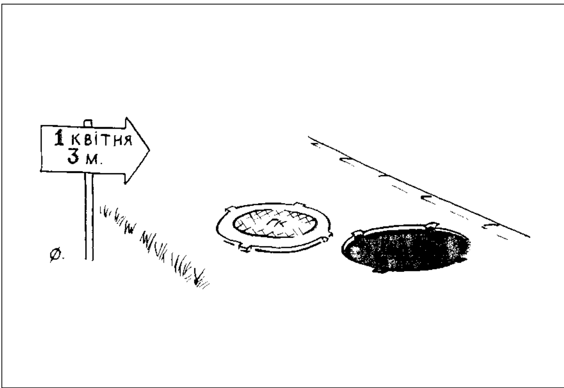
Згідно із чинними Договорами СНО-1 та СНО-2, більш як 300 ракет цього типу підлягають скороченню та ліквідації до 2007 року. Ці договори передбачають можливість використання МБР, що ліквідуються, для «доставки объектов в верхние слои атмосферы или в космос».

Роботи з перетворення МБР СС-18 на ракету-носій проводяться безпосередньо в місці запуску космічних об'єктів (полігон «Байконур», Казахстан) і не пов'язані з відновленням виробництва МБР на ВО «Південмаш». Тобто програма «Дніпро» реалізується транснаціональною корпорацією «Космотранс» з дотриманням міжнародних зобов'язань країн-правонаступниць за Договором СНО-1.

Отже, вищенаведене дає однозначну відповідь — немає жодних підстав для звинувачення України в невиконанні прийнятих зобов'язань у сфері контролю над стратегічними озброєннями.

Борис АНДРЕСЮК,
народний депутат України,
голова Комітету ВР з питань національної безпеки і оборони,
доктор політичних наук.

7 мішків гречаної вовни

Так тримати!

Нарешті запрацювала Коров'яківська швейна фабрика! Це сталося після того, як усіх чиновників коров'яківської держадміністрації зобов'язали носити форму чиновника, а пошити її доручили коров'яківським швейникам.

У світі тварин

Тварина — вона і є тварина! Це вкотре підтвердив бенгальський тигр за кличкою Гарик. Він рішуче відмовився ділитися м'ясом з директором зоопарку.

Мал. Василя ФЛЬОРКА.

Чий ти, Чичиков?

Цього тижня вручали театральну премію «Київська пектораль-2000». Подія видавалася напівпристойною фантасмагорією. Моє враження грунтується на тім, що цілих шість «Пекторалей» отримала вистава, яку я, каюсь, бачив — але не можу (і не хочу) пригадати ні її саму, ні її назву (щось там про Чичикова). Отже, кращим актором «малої ролі» визнано Б. Бенюка за участь у виставі, назву якої мені соромно згадати. Кращою актрисою другого плану названо Н. Лотоцьку там само. Краща актриса великої ролі — П. Лазова (теж там). Кращим актором першої ролі — вгадайте, в якій виставі — журі визнало О. Богдановича (він же й член журі). Само собою, кращий режисер року — той, хто ту виставу поставив. І кращою виставою-2000 визнано теж її. Мабуть, решту «Пекторалей» дали не цій безлико-безіменній виставі лиш тому, що вона не вписувалася в номінацію «Краща дитяча вистава» чи «Краща камерна». Тому кращою дитячою визнали «Русалоньку» Молодого театру (плюс «Пектораль» Наталі Корпан), а кращою камерною — «Вишневий сад» Театру маріонеток (три «Пекторалі»). Звісно, це не так вражає, як одразу шість. Цілеспрямована щедрість журі свідчить, що, мабуть, комусь був дуже потрібен отой Чичиков. Це як монумент Незалежності в центрі Києва: всім дивно, та все одно поставлять. Заздрю тим, у кого на погані вистави хороша пам'ять! А я, на жаль, не злопам'ятний.

Христофор ГРУША.

Людина Всесвіту

Професор Титикало аж зойкнув, одержавши запрошення Міжнародного біографічного центру до участі у всесвітньому конкурсі на звання людини року, хоча в дещо екзотичній, але такій потрібній людству науковій галузі, як болотознавство. З ентузіазмом заходився вчений заповнювати численні анкети, вигадані заокеанськими спритниками (колишніми нашими співвітчизниками).

Професор був глибоко переконаний, що виключно він і є пупом Землі. Пекельним полум'ям випалив він з пам'яті сторінки про те, що, одержавши колись у спадок від пристаркуватого світила науковий напрям та науковий відділ, спромігся лише занапастити чужі досягнення.

І ще — Титикало не любив цих тварюк — людей, адже саме через них трапилися всі його нещастя: скандально захищена кандидатська і ще ганебніше — докторська. Але понад усе ненавидів він ближніх за їх достеменне знання ціни титикалових чеснот і, так би мовити, смажених фактів з його трудової біографії радянського вченого... І тому несподівана перспектива всесвітнього визнання самим Міжнародним центром враз обпекла кам'яне професорське серце і розпалила в душі воістину сатанинський вогонь.

Відповідь не забарилася. Титикало окропив сльозами вдячності розцяцьковану печатками папірчину, яка повідомляла, що рішенням міжнародного комітету Альберта Ванадійовича Титикала визнано людиною року в галузі болотознавчої науки, а ім'я його занесено до почесної книги «Ху із ху». З притаманною йому енергією професор ініціював справжню хвилю урочистостей: від вченої ради інституту до публікацій у пресі та телеінтерв'ю. Правда, дещо знітила обставина, що подекуди замерехтіли повідомлення про визнання людиною року професора Гопкала, академіка Гонорівського та цілої купи, як він вважав, незрівнянно дрібніших за Титикала постатей. Перчинкою в солодощах стала пропозиція Центру сплатити триста доларів за кілька примірників книги «Ху із ху» та двісті — за диплом лауреата і ще стільки само баксів за висококохудожнє оформлення диплома на настінній дощечці з червоного дерева. Однак, попри неймовірну жадібність, Альберт Ванадійович все-таки замовив десять примірників «Ху із ху» та диплом, авжеж, на дощечці. І тут вдарив грім... Якісь жалюгідні людці-писаки висміяли шахрайство з біографічним центром та поглумилися над його липовими лауреатами.

Титикало боляче переживав удар долі. Ні, він і на мить не зрушився в переконанні справедливості винагороди й тільки укріпився в жагучій ненависті до людей. Омріяна дощечка з дипломом залишилася на своєму почесному місці, адже до Титикалів ніколи ніхто не заходив — вони просто не мали друзів. І все-таки ті дні були найчорнішими в житті професора, коли раптом...

Неймовірно! Професор ніби в тумані роздивлявся конверта із знайомими штампами, власні тремтячі пальці й, нарешті, листа... Ним повідомлялося, що за останнім рішенням особливої комісії кандидатуру Титикала внесено до списків пошукачів звання Людини сторіччя!

Відтоді чекання стало нестерпним. Титикало втратив апетит і сон. І навіть ненависть до людей якось вщухла, поблякла. І ось професора осяяло: погляд його просвітлішав, і він, вийшовши з глибокої задуми, заходився швидко і рішуче писати: «Вельмишановний та високочтивий Центре! Звертаюся до вас як вдячний лауреат з почуттям величезної поваги до тієї істинно Великої справи, котрій присвячено ваші титанічні зусилля. Ви не уявляєте, яку наснагу надає достеменно видатним особистостям світового мірила ваша безцінна й справедлива підтримка. З глибоким переконанням праведності й звитяжності праці знаного Центру пропоную започаткувати новий конкурс на здобуття почесного звання — Людини Всесвіту! З найглибшою шаною Людина року в галузі болотознавства професор Титикало».

Враз ніби всесвітнє тяжіння з'їхало з міцних плечей Альберта Ванадійовича. Стало легко-легко, як під час падіння зі скелі в теплу й прозору морську глибочінь. Важливо навіть не те, визнають чи не визнають, — подумав учений, — головне, щоб ти насправді був Людиною!..

І Титикало якось по-іншому, по-новому обвів поглядом свій кабінет мудрим та проникливим поглядом —поглядом Людини Всесвіту...

Юрій БОЛЬШАК.

Фотодиво-2001

Нагороди тим, хто бачив диво

(Початок на 1-й стор.).

Подальші місця розподілилися так: друге місце — Михайло Кириченко (Ромни Сумської обл.). Третє місце — Олекса Ващенко (Київ). «Срібний» та «бронзовий» призери також отримають фотоапарати. Четверте місце посів Микола Котенко (Канів Черкаської обл.), на якого чекає сумка з логотипом «Кодаку». І на п'ятому місці —Анастасія Авраменко (Радалівка Глобинського р-ну Полтавської обл.), яка отримає велику красиву парасольку.

Щоб отримати призи, зателефонуйте за редакційним телефоном — (044) 441-88-66. А тим, хто взяв участь і не виграв, радимо не впадати у відчай. Ваші перемоги — попереду!

Не звикати...

— Іване Івановичу, знаєте, хто ви?

— Тс-с, тихіше, чого верещиш, ніби тебе ріжуть?!

— Тому, що вже не можу мовчати, я зараз все скажу!

— Не думав, Сидорчук, що ти підлабузник та лестун! Не треба, я не пихатий. Так, я талановитий організатор, досвідчений керівник, але ці журналісти, це телебачення, ці інтерв'ю за чашечкою запашної кави дістали! Тому краще не треба!

— Ви мені рота не затулите, і не сподівайтеся!

— Сидорчук, помилуй, я ж не топ-модель, не секс-символ вітчизняної естради і навіть не нардеп, навіщо мені зайва реклама?

— Іване Івановичу, ви — злодій!

— Ну, друже, це ти дарма! Я, між іншим, державний службовець. Звинувачуючи мене, ти кидаєш тінь на всю адміністрацію, а може, й на всю нашу державу та її народ. Відчуваєш, чим це пахне?

Лист до редакції

Прошу надрукувати на мене який-небудь пасквіль з відшкодуванням мені моральних збитків у розмірі 10 тисяч доларів.

Олександр ПЕРЛЮК.

Зроблю базар...

Тьотя Роза рекомендує...

— Жіночки, хазяєчки, хто забув купити курку? Дамочко, підходьте, вибирайте.

— І що коштують ваші синиці?

— Як для вас — по чотири. Ви тільки погляньте: молоденькі, нетоптані — півня в очі не бачили!..

— По чотири за штуку? Чи як?

— Чи як, дамочко. Але ви не хвилюйтеся, в мене кілограм дорівнює кілограму.

— Ой, не треба! Якби я не була тьотею Розою, то, може, повірила б!..

— Та за таку якість, вважайте, дарма віддаю. Ви подивіться печіночку — ніякого цирозу. А які кігтики?! Наче щойно від манікюрші...

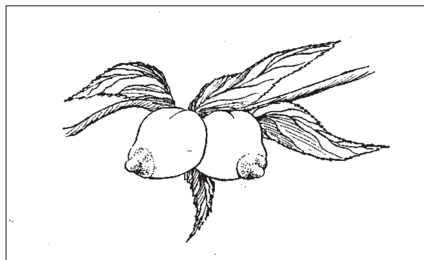
— А вони свіжі?

— Про що ви кажете, дамочко?! Ще вчора вони директора птахофабрики за колінця щипали.

— А чого вони такі сині, як баклажани?

— Ой, не звертайте уваги. Це в них від прискореного заморожування. Курка, вона птаха південна, до холоду не адаптована.

— Гаразд, дайте он ту тушку, що ліве око прискалила. Але по три.

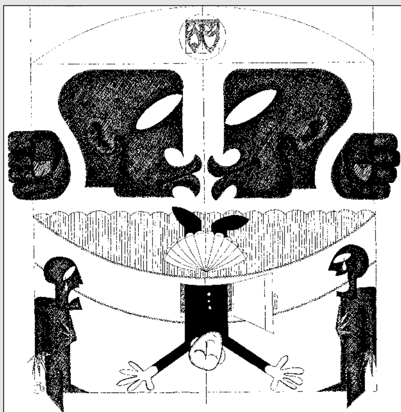
— Оту, так?.. Це ви правильно вирішили: ліпше синиця в твоїх зубах, аніж лелека в чужих. Але давайте, щоб збитки порівну, — по три шістдесят. Та тільки нікому не кажіть...

Юрій АЗАНОВ.

Мал. Володимира КАЗАНЕВСЬКОГО.

Дошка пошани

З'їзд роботою забезпечено!

Анатолій КІНАХ, голова УСПП, на IX з'їзді партії:

— Якщо перераховувати приклади, коли уряд не виконував рішення Президента, то треба мати не один, а кілька регламентів з'їзду...

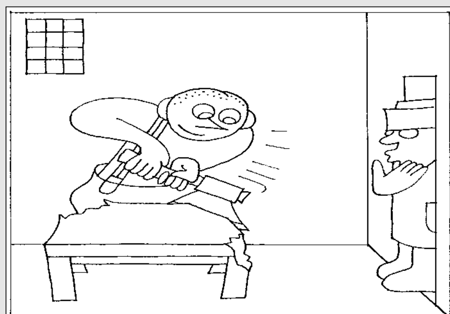
ВІД ЧЕРГОВОГО:

— То в чому справа, Анатолію Кириловичу? Вам і з'їзди в руки! Щомісяця скликайте чергові позачергові з'їзди і перераховуйте приклади...

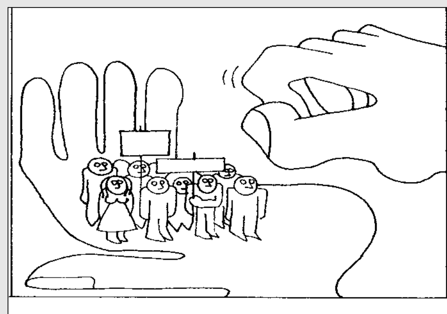
Процес пішов

Будинок для божевільних. Палата Бонапартів. З-за дверей чути, як Сеня кричить: «Я — Бродський! Ні, я — Кінах! Ні, я — Квасневський! Або, може, навіть сам Пустовойтенко! Ура-а-а!»

Лікар обережно зазирає до палати. А там розпашілий Сеня, невідомо де доп'явши сокиру, у свого столу обрубує кути. Круглий стіл робить... Видно, скоро хтось на переговори сяде...

Поняття і заняття

Георгій КРЮЧКОВ, народний депутат, член ЦК КПУ:

— Для мене неясно сьогодні, що таке опозиція. Коли Тимошенко заявляє, що вона в опозиції, то до чого? Адже вона провадитиме такий само курс на поглиблення капіталізації, як і Кучма, лише, можливо, завзятіше і вміліше. Тому, за нашими поняттями, вона не опозиція.

ВІД ЧЕРГОВОГО:

— Опозиція завжди однакова, а ось поняття — різні. За поняттями товариша Сталіна (однопартійця товариша Крючкова), з опозицією було, звичайно, простіше: бац — і нема її! А вже потім, років через 50, розбиралися, опозиція вона чи ні...

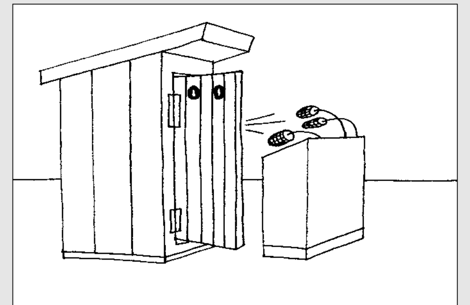
Суцільна духмяність...

Олександр ВОЛКОВ, народний депутат, лідер фракції «Відродження регіонів»:

— Нам байдуже, якою буде система виборів. Ми вже таке... гм... робили, що нам байдуже, таке чи таке...

ВІД ЧЕРГОВОГО:

— Ти ба! Наробили ви наче давно, а як чути! Європа досі кривиться...

Черговий по «дошці» Вілен КАЙДАШ.

Мал. Володимира ВАСЬКОВЦЕВА.

Завтра — у вас буде вся спина біла!

Ціпок

А ще був випадок

У купі старого мотлоху в клуні Зінька раптом побачила... ціпок. Відполірований чиїмсь руками, він насмішкувато вислизнув з-під картонних коробок і впав до її ніг. Від несподіванки жінка заціпеніла і знесилено опустилася просто на затоптану землю. «Господи, це ж скільки він тут пролежав!» — пам'ять блискавкою освітила оті кількадесят хвилин багаторічної давності.

...Сонце, ніяково червоніючи, хилилося до землі. Ринок покидали останні торговці, поспішаючи завидна потрапити додому. Антон теж зносив до машини порожні коробки з-під помідорів.

Зіна окинула поглядом спорожнілі ряди, стомлено присіла на лаву: сьогоднішнім днем вона була задоволена, торгівля в неї йшла вдало, правда, купка помідорів ще залишилася, та то не біда, такого дріб'язку не шкода, можна й викинути. Сунула руку за пазуху, вибираючи м'яті гроші, випрямляючи і складаючи докупи.

— Дочко, а чи не даси мені кілька помідорок? — почула скрипучий голос. З-під темної хустки на неї дивилися сірі проникливі очі, аж моторошно стало.

— Ще чого, — несподівано для самої себе відповіла. — Давайте, бабо, карбованця та й забирайте оце все, що зосталося.

— Карбованця то й карбованця, — погодилася стара, розв'язала брудний вузлик і простягла м'яту купюру. Зіна, вдоволена, що не доведеться викидати на смітник помідори, хай і поганенькі, але ж то тяжка праця виростити їх, зібрала в засмальцьовану газету залишки свого товару, віддала бабі. Та чемно подякувала та й подалася геть.

— Зінько, не барися, сонце сідає, а нам іще далеченько їхати, — почувся Антонів голос.

— Йду-йду, — зазбиралася.

Ще раз озирнулася й помітила притулений до прилавка, витертий до блиску ціпок. «Певно, стара забула, — подумала. — А-а, що його тут залишати, все одно хтось потягне, а дома згодиться». Кинула ціпок у багажник та й забула про нього. Машина рушила з місця.

Відтоді в їхній родині чомусь усе пішло шкереберть: якась невідома хвороба вчепилася до дитини, завжди веселий і непосидючий хлопчик зробився кволим, не міг ставати на ноги, не допомогали ні лікарі, ні шептухи, привезли з міста милиці. Через хворобу улюбленого онука занедужав батько, до року його не стало, ось-ось упокоїться і мати. Антон запив по-чорному, хоч до того в рот не брав оковитої. В рідної сестри тієї осені так і не відбулося весілля. Та й Зінька вже не може похвалитися здоров'ям...

Ворухнулася. Глипнула на осоружний ціпок — чи не він завдав стільки горя сім'ї? А ціпок виблискував у денному світлі і, здавалося, аж корчився від сміху. Обережно покотила його віником до розстелених газет, загорнула, обв'язала шнурком.

А вранці, лиш стало сіріти, чимдуж побігла стежкою до станції на першу електричку. У витягнутій руці, як щось дорогоцінне, тримала дбайливо загорнутий у старі газети ціпок. Побілілі губи ледь чутно шепотіли молитву і раз по раз крізь стогін проривалося: «Де взяла, там і поставлю, де взяла, там і... Господи, врятуй від закляття мене і мою родину!».

Марія ДАВИДЕНКО.

Колаж Анастасії СІРОТКІНОЇ.

Від редакції: *А ви, шановний читачу, вірите у ворожіння, нечисту силу, та всілякі інші дива, чи вважаєте все те «бабськими забобонами»? Чи траплялося з вами щось подібне? Напишіть нам.*

І чайник — як новенький

А я роблю так

Щоб позбутися накипу на внутрішніх стінках посуду, розчиніть у склянці води одну чайну ложку пральної соди (звичайно, враховуйте розмір посуду). Кип'ятіть доти, доки накип не розм'якне. Після цього видаліть її жорсткою щіточкою, а посуд ретельно промийте чистою водою. Носик чайника прочистіть йоржиком. Можна покип'ятити у чайнику протягом 1,5—2 годин воду, додавши до неї 4—5 ложок оцту на 1 літр води. Чайник буде, як новенький.

Анастасія ЧЕПУРНА.

Донецьк.

Уже з першого вечора чекаємо сюрпризів

Фестивалі

Сьогодні у Національній опері України імені Т. Шевченка стартує V Міжнародний фестиваль балету «Серж Лифар де ля данс». До нашої столиці з'їхалися учасники та гості з усієї Європи. Зокрема, з Великої Британії, Швейцарії, Росії, Австрії, Франції, Угорщини...

У тому, що програма двох вечорів буде насичена несподіванками та сюрпризами, шанувальників класичного танцю завірили організатори фестивалю. Серед них — Міністерство культури і мистецтв України, Київська міська держадміністрація, Головне управління культури і мистецтв столиці, Національна опера, Український державний центр культурних ініціатив, Асоціація діячів хореографічного мистецтва. Газета «Голос України» — генеральний інформаційний спонсор фестивалю — розкаже своїм читачам про подію у наступних номерах.

Ніла ІВАНЕНКО.

На знімку: лауреати лифарівського конкурсу Людмила Васильєва та Сергій Кириченко (Київ).

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Це цікаво

Пташине молоко — не вигадка

З'ясовується, пташине молоко — не казка, воно все-таки є у деяких добре відомих нам птахів! Своїх пташенят молоком вигодовують домашні голуби. Незадовго до появи пташенят у зобі обох батьків виробляється емульсія, яка, змішуючися з загальним кормом, перетворюється на молочно-сирну масу. Це і є пташине молоко — основне харчування пташенят у перші дні життя. Новонароджені своїми дзьобиками дістають його із зоба мами чи батька і у такий спосіб годуються. Але не тільки голуби вигодовують своїх дитинчат молоком, а ще щиглі, шишкарі і навіть імператорські пінгвіни в Антарктиді.

Олександр ЗАЙЦЕВ.

Київ.

Корисно знати

■ Щоб зняти пластикову ізоляцію з проводу, не пошкодивши його, можна скористатися алюмінієвою прищіпкою для білизни. В її губках пропилюють два заглиблення, вкладають у них кінчик проводу, стискують прищіпку пальцями і з зусиллям витягують проводи.

■ Відремонтувати нерозбірну вилку з обривом проводу в місті з'єднання з нею можна простим способом. Треба розрізати вилку по площині штирів, вирізати залишки проводу і припаяти свіжозачищені кінці. Потім склеїти вилку та накласти нитковий бандаж.

Народний календар

Квітень-переплітень, бо переплітає трохи зими, а трохи літа

31 березня — Кирила. Часто в цей день погана дорога і бувають заморозки. Буває, на Кирила святого ще морозу много.

1 квітня — Дарини, Хризанта. Якщо тепла погода, то на сприяння дорідним врожаям. Як Хризант погідний, то буде рік дорідний.

4 квітня — Василя теплого. Якщо утворилося гало навколо сонця, то буде добрий урожай. На теплого Василя радується зілля.

6 квітня — Захарії та Якова. На Захарії та Якова весна буде ніякова. Якщо ніч тепла — на добру весну, а холодна — «не жди з моря погоди».

Прикмети квітня

■ Пізня весна ознака того, що влітку переважатиме холодна погода.

■ З'явився сокорух у клена та інших дерев — наступить тепла погода.

■ У квітні ясні ночі закінчуються приморозками.

■ Галки сідають на верхів'я дерев — до тепла, а в середину шиються — на мороз.

■ Ні холодніший від березня, ні тепліший від травня квітень не буває.

АСТРОЛОГІЧНИЙ ПРОГНОЗ на 2—8 квітня 2001

Тиждень сприятливий для серйозних реформ і змін у будь-якій сфері життя.

ОВЕН. Ви можете переглянути свої відносини з іноземними партнерами. Пожвавити бізнес, активно взятися за навчання, яке було припинене. Може відбутися раніше відкладена поїздка.

ТЕЛЕЦЬ. Усвідомите свої приховані проблеми, зрозумієте, що вам заважає рухатися вперед, чим треба пожертвувати або які слід зробити вкладення, щоб у перспективі домогтися успіху.

БЛИЗНЮКИ. Припинені раніше ділові відносини з друзями можуть знову поновитися. Ви можете почати втілювати в життя нові проекти і методи. Друзі вас підтримають, нададуть істотну допомогу.

РАК. Якщо хочете домогтися успіху на роботі, можете використати цей тиждень для перегляду своїх службових обов'язків. Ваші давні ідеї щодо реформування і вдосконалення праці своєї і співробітників будуть успішно впроваджені.

ЛЕВ. Нині сприятливий час для проведення рекламної кампанії, участі у виставках і організації презентацій. Можете скористатися сприятливим періодом і провести рекламні заходи за кордоном, що дасть можливість отримати там визнання.

ДІВА. Упродовж цього тижня позбудетеся старого непотрібного мотлоху. Якщо у вас буде можливість скористатися чужими грошима, можете це зробити. Використайте їх на облаштування свого будинку, придбання нерухомості.

ТЕРЕЗИ. Заплануйте на цей тиждень поїздку за кордон. Вона буде вдалою і поліпшить ваше соціальне становище. На вас очікує знайомство, яке серйозним чином вплине на ваше життя. Якщо ви самотні, то є шанс зустріти свою половину.

СКОРПІОН. Досягнення під час виконання службових обов'язків можуть кардинально вплинути на ваше фінансове становище. Ймовірно, відбудуться події, які позначаться на вашій системі життєвих цінностей.

СТРІЛЕЦЬ. Ваші діти або кохані справлять на вас неабияке враження. Захочете зайнятися самовдосконаленням, прокинеться творча енергія. Якщо хочете розширити свої можливості та перспективи, то використайте цей тиждень активно.

КОЗЕРІГ. Віднайдете внутрішні сили й усвідомите приховані причини своїх проблем. Якщо використаєте це знання, то матимете успіх у розв'язанні домашніх проблем або благополучно розв'яжете питання, пов'язані з купівлею або продажем нерухомості.

ВОДОЛІЙ. Якщо ви не лінувалися і в минулому набули цінні й важливі знання, то тепер здатні впровадити реформи і новинки у свій бізнес. При цьому серйозну підтримку можуть надати ваші впливові друзі й покровителі.

РИБИ. Не бійтеся на цьому тижні вкладати свою працю, знання і гроші у бізнес або людей — це може принести великий успіх і зробити вас могутнішим. Тільки пам'ятайте: самотужки нічого не досягнете. Потрібна підтримка колективу.

Редактор номера Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ.
Редколегія: Леонід БРОВЧЕНКО, Анатолій ГОРЛОВ, Віталій ЖЕЖЕРА, Іван ІЛЛЯШ, Людмила КОХАНЕЦЬ, Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ, Світлана ПИСАРЕНКО, Віталій СУДДЯ.
Головний редактор Сергій ПРАВДЕНКО.

■ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
■ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
■ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.
■ Рукописів не повертаємо.
■ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
■ При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Загальний тираж 150000.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України».

Зам. 0311058.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Голос України

Газета виходить з 1 січня 1991 року.
Адреса редакції:
03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
☎ ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23;
телефакс — 224-72-54;
відділ реклами — 446-91-37, 441-89-34, 441-89-44;
телефакс — 449-85-62.
E-mail: mail@golos.com.ua — загальний
reklama@golos.com.ua — відділ реклами
let@golos.com.ua — відділ листів
Internet: http://uamedia.visti.net/golos

Засновник і видавець — Верховна Рада України